

גיתית איננה חווה

חשודה גיתית איוראלוב (משמאל: חוקר בריי) חוקר חמוד?

נאשמת יערי בין שוטרים מאמינה לכל אחד?

עברה מעצרים וחקירות בהונגיקונג באשמת נסיון לרצח, ואף ריצתה שם תקופת מאסר. היא נעצרה בצרפת לפני חודשים אחדים על כניסה בדרכון מזוייף, וישבה כעת כמה שבועות במעצר באנגליה, לפני הסגרתה לישראל. נראה כי מכל נסיונותיה אלה למד דה כיצד להתנהג עם מיטרה וחוקר רים.

נותר רק להכות לתוצאות מישיבת הטיה של השתיים, כדי לראות אם קור הרוח עוזר יותר ממכחי והתמוטטות יערי צבים.

אילנה אלון

קורידוחה של גיתית וכוח עמידותה במצבי לחץ וחקירה מאפילים גם על אביבה גרנות, שותפתה של חווה יערי לענייה. למרות קורידוחה של גרנות, האינטליגנציה שלה ואישיותה החזקה, היא לא הצליחה לשמור על פיה וסיפרה לחוקרים גירסה המרשיעה אותה ברצח יחד עם חברתה. גיתית איוראלוב, לעומתה, היא ממש קרחון. יש לומר כמובן, כי לחווה יערי וגם לאביבה גרנות זו היא הסתבכות ראשונה עם החוק, בזמן שאיוראלוב איננה טיונית. היא כבר

לגמרי כפקד מישל חרד. איוראלוב משטה בחוקרים. היא איננה סומכת על מלי החוקרת גם אותה, וקוראת לקצין יעקב בריי: "חוקר חמוד". אבל היא אינה מספרת להם שום דבר כלתי מתוכנן.

חווה יערי שיקרה לעורכיהדינה הד"ר ערנה קפלון ודרור מקרין, עד הרגע האחרון. היא אפילו גילתה לחוקריה טורות וביקשה מהם שלא יספרו על כך לסניגוריה. גיתית איד ראלוב סומכת על סניגורה מאיר זיו ויתר מאשר על כל אדם אחר בעולם.

ב אופן טיבעי מתבקשת ההשגחה בן שתי הנשים התופסות כרגע את כותרות הפלילים במדינה: חווה יערי וגיתית איוראלוב. שתיהן נשים בסוף שנות השלושים שלהן, בלונדיות, ילדות תל-אביב. נשים בעלות השכלה וחינוך, שגדלו מחות או יותר באותו רקע חברתי, אבל כבגרותן פנו כל אחת לדרכה.

חווה נישאה לאהוד יערי מייד אחרי שרותה הצבאי, היתה עקרת בית שגידלה את שני ילדיה כאם טובה. גיתית החלה את טיוליה בעולם בגיל צעיר, הסתככה בפלילים בהונגיקונג, מילאה את חייה כפרשיות-אהבים עם גברים רבים, ונישאה לכמה מהם. לגיתית יש בת אחת.

גם לחווה וגם לגיתית יש אחיות, שהן קרובות להן יותר מהוריהן. אביה של חווה יערי נפטר לפני חמש שנים, ואילו אביה של גיתית חולה מאוד. חווה ביחסים קרירים מאוד עם אמה, כך גם גיתית.

שתיהן נחשדות כי ביצעו רצח למען כצעד-כסף, בעזרת שותפים. חווה יערי נאשמת כי רצחה את מלה מלכסקי, כדי להעלים גניבת 50 אלף דולר מחשד בונה. גיתית איוראלוב רצחה את בעלה, על פי גירסת המישטרה, כדי להשתלט על רכושו.

"חוקר חמוד"

ראיה כי הברל נוסף בין השתיים הוא יחסן לבני-ארם. בעוד חווה נתלית על כל אדם, משתעבדת לו והופכת אותו לגיבור, אין גיתית סומכת על איש. היא חיה בודדה, על-פי גירסת המישטרה, היתה גיתית הייבת להיעזר נמישהו לכיצוע הרצח. לדעת המישטרה, היה זה ידידה מולד שעזר לה. אבל גם איוראלוב וגם מולד מכחישים גירסה זו. חווה יערי נעזרה בידידתה אביבה גרנות וסיככה אותה באשמת רצח יחד איתה.

כאשר נעצרה יערי היא ריכזה ללא סוף, היא היתה מספרת בכל יום גירסה אחרת, משנה את דבריה ונתפסת כאלפי שקרים בוטים. איוראלוב לעיר ימיה איננה מדברת אלא אם היא בטוחה כי הדבר מועיל לה. היא מדברת מעט, אבל בטוח. כאשר יש לה תשובה, היא יורה אותה מן המותן, וכאשר אין לה תשובה — היא מתחמקת כאלגאנטיות ובתיחכום.

חווה יערי התמוטטה, בכתה, צעקה וייבבה כתינוק, גיתית איוראלוב נרשאת את מעצרה כעבריינית ותיקה. היא אומנם מתלוננת על תנאי מעצרה, אך אינה מראה כל סימני שבידה. חוקרי המישטרה מצאו בחווה יערי טרף קל, היא נפלה בכל פח שמטנו לה החוקרים. היא סמכה על ציפורה רימר שהושלתה בחדרה, ונתנה לה מיכתבים להבריה לאחותה. גיתית איוראלוב אינה מתפתה בקלות, היא חושרת בכל אחר ואינה מאמינה באיש. היא מכירה את כל הטריקים של המישטרה. יערי סמכה על חוקריה, התיידדה עם החוקרת מלי שחורי והפכה תלויה

אולי מניע לרצח והיא גם אינה הדורשים הסבר

בצעב שחור, כדי שתהיה נראית כאורחית יונית. לישראל נכנסה בדרכון זה.

רק 10 שעות

היא הסבירה לחוקרים כי יש לה אוסף גדול של פיאות-נוכריות בצבעים שונים, אותן היא אוהבת להחליף מדי פעם. לדבריה, כאה לישראל אביה השחורה גם מכיוון שבעלה אהב נשים שחרחרות. כאשר הגיעה לישראל צילצלה לידידה, אבל הם לא היו בבית. היא לא רצתה ללכת להוריה, מכיוון שיחסייה איתם אינם טובים, לכן החליטה לצלצל לבעלה — "ליוסיניו" כפי שהיא קוראת לו.

היא אמרה לבעלה שהיא בארץ והומינה אותו לשתות כוסיית. ולא חששת מפניו? הרי פחדת שהוא יוציא נגדך צו-עיקובי-ציאה מהארץ? שאלו החוקרים.

אבל גיתית ענתה להם ללא כל היסוס: "ידעתי שאני אשה בישראל רק עשר שעות וזה בלילה. אני יודעת שבית-המישפט לא פועל בלילה, אז אי-אפשר להוציא נגדי צו-עיקובי-ציאה מהארץ בשעות אלה, ובנוסף כבר הייתי בחורה בפאריס."

גיתית סיפרה כי נפגשה עם בעלה באותו לילה במלון הילטון, שותחה איתו ושתתה כמה כוסיות. לדבריה, פגשה שם במיקרה גם את ידידה משכבר הימים, יוסף מולר, ועזר אשה.

זו לא היתה פגישה מיקרית! הטיחו בפניה החוקרים, אנחנו יודעים כי תיכנתת יחד עם מולר לרצוח את בעלך, וקבעתם מראש להיפגש במלון, והוא שיתף איתך פעולה!"

אבל גיתית רק חיכה. היא איננה מתרגשת מתוקפנות החוקרים.

לדבריה, שתו במלון כמה כוסיות, ובעלה ביקש ממנה לחזור אליו, מכיוון שהוא אוהב אותה. אחר כך נפרדו והיא פנתה לבית ידידיה, קיבלה מהם את כספה, עצרה מונית ברחוב ונסעה לנתב"ג.

המישטרה מצאה נהג מונית שסיפר כי באותו לילה, סמוך לשעה 3, הוזמן לדירה ברחוב פילס בתל-אביב. כדי רתיקרקע היה אור, ואשה הדורה יצאה מתוכה, כידה מזוודות. הוא הוביל אותה לנמלה-תעופה. לדבריו רומה האשה לגיתית.

גיתית טוענת כי לא באה במונית מוזמנת, אלא עצרה מונית ברחוב. לדבריה, הגיעה לנתב"ג בדרך בשעה 3 ורצתה לקנות כרטיס טיסה, אולם אמרו לה שעליה לחכות עד שיגיע הפקיד, בשעה 7 כבוקר. עז או כילתה את הזמן כנמל.

כאשר הגיע הפקיד, קנתה ממנו כרטיס בשקלים ישראליים, כי הוא סירב לקבל ממנה פרנקים.

ברשותה היו כספים מסוגים שונים. היו לה פרנקים שהביאה איתה מצרפת, דולארים שקיבלה מידידיה, וכן אלף דולר שקיבלה מבעלה. כאשר עזבה את הארץ השאירה 7,000 דולר במכונת-הכביסה, בעלה מצא אותה, והיא ביקשה שיחזיר לה את הכסף. מאחר שהיו עליו אלפיים דולר בשקלים, נתן לה מתוכם אלף.

היא טוענת כי התכוונה לחזור לפאריס בדרכון היווני שלה, אולם משום מה שכחה, והשתמשה בדרכונה הצרפתי. כאשר הגיעה לצרפת נעצרה: הדרכון הצרפתי היה על שמו של גבר, אם כי ממותנה היתה בתוכו. מישטרת-הגבולות הצרפתית גילתה מייד כי הדרכון מזוייף, וגיתית נעצרה ל-24 שעות. היא הובאה לפני שופט-חוקר,

ונאמר לה כי עליה לחכות למישפט. משובמה לא נערך משפט עד היום, ויש שמועות כי התיקים בעניינה ני עלמו. היא לא הוכרזה כנרצחת כעבריינית נמלטת.

"לא מאמינה לשוטרים"

משטרת ישראל עומדת לפנות למישטרת-צרפת ולא ינטרפול כדי

לברר מידע נוסף. כסיפור של גיתית יש כמה חר רים שאותם היא אינה מסבירה. היא אומנם מספרת על זוג ידידים שאצלם בילתה את השעות הקטנות של הלילה, אבל אינה מוכנה לזהות אותם. לדבריה, היא חוששת לסכך אותם בעבירות מטבעיות, מכיוון שהם המירו עבודה את השקלים, שקיבלה עבור הדירה, לדולארים.

חוקריהמישטרה מיהרו להבטיח חסינות מוחלטת לידידיה, הם אמרו כי

הם מבטיחים שלא יגישו תביעה נגד הידידים. אבל גיתית לא השתכנעה. "אני לא מאמינה למישטרה", אמרה לי חוקרים.

החוקרים הנואשים, המנסים בכל דרך להשיג את החוליה החסרה להם, כבר השתמשו בכל השיטות הידועות להם. הם הכניסו לתא של גיתית עצירות אחדות כדי לרובב אותה, אבל גיתית לא התפתתה, היא שמרה על פיה ולא אמרה להן מילה.

העצירה האחרונה שהוכנסה לתא, וזו אמור גם לנסוע למורה-הרחוק.